

บันทึก

เรื่อง การตีความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน พ.ศ.๒๕๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๘๐

(๑) กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมาโดยหนังสือที่ กว.๔๖๒๓/๒๕๘๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๘๑ ว่า กระทรวงธรรมการ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตีความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๗๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๘๐ คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมายชุดที่ ๑) ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

(๒) มาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๗๙ ได้วางหลักในเรื่องการโอนข้าราชการพลเรือนไปรับราชการต่างกระทรวง

บทบัญญัติอีกวรรคหนึ่งซึ่งเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๘๐ ได้วางหลักในเรื่องการโอนข้าราชการพลเรือนประเภทการเมือง

(๓) ข้าราชการพลเรือนประเภทการเมืองนั้น อาจจะโอนเลื่อนเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทสามัญได้ตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ และ ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๗๙ มาตรา ๑๗ และ ๑๘ ที่กล่าวนี้กำหนดว่าข้าราชการจะต้องรับราชการในชั้นใด เป็นเวลาเท่าใดมาแล้วก่อนที่จะโอนเลื่อน (โดยปกติคือ ๓ ปี แต่ให้ลดลงมาสำหรับผู้ที่ได้ปริญญาหรือประกาศนียบัตรบางอย่าง)

(๔) ได้เกิดเป็นปัญหาโต้เถียงกันขึ้นในระหว่าง ก.พ. กับกระทรวงธรรมการ เกี่ยวกับการตีความในเรื่องกำหนดเวลาดังกล่าวมาแล้ว

(๕) ก.พ. เห็นว่า กำหนดเวลานั้นต้องติดต่อกัน และ ก.พ. สงสัยในเรื่องฐานะของข้าราชการที่กล่าวนั้น

ถ้าข้าราชการที่กล่าวนั้นเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทสามัญอยู่แล้ว ในขณะที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งการเมือง การเลื่อนก็พึงทำได้

แต่ถ้าข้าราชการที่กล่าวนั้นพ้นจากฐานะเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทสามัญ (เช่น เพราะเหตุเป็นข้าราชการบำนาญอยู่ก่อนที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งการเมืองเป็นต้น) ก.พ. เห็นว่า การเลื่อนไม่อาจที่จะทำได้ เพราะกำหนดเวลาไม่ติดต่อกัน

(๖) กระทรวงธรรมการ เห็นว่า ข้าราชการที่กล่าวนั้นเพียงแต่ต้องรับราชการให้ครบจำนวน (๓) ปี ส่วนกำหนดเวลานั้นหาจำเป็นต้องติดต่อกันไม่ เพราะกฎหมายมิได้บัญญัติ

หรือแสดงให้เห็นว่าจะต้องติดต่อกัน

(๗) ปัญหาที่ว่า ในการที่จะปฏิบัติตามความในมาตรา ๑๗ และ ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๗๙ นั้น เวลาราชการตอนที่เป็นข้าราชการพลเรือนประเภทสามัญกับตอนที่เป็นข้าราชการพลเรือนประเภทการเมือง จำเป็นต้องติดต่อกันหรือไม่

(๘) กรรมการร่างกฎหมาย ได้พิจารณาตัวบทในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๔๗๙ (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๘๐) แล้ว เห็นว่า

มาตรา ๗ และ ๑๑ ได้บัญญัติไว้ว่า ในกรณีทั่วๆ ไป ข้าราชการซึ่งกลับเข้ารับราชการในชั้นและอันดับที่ได้รับอยู่ในขณะที่ออกไปนั้น ให้รับบรรจุทีเดียว

ส่วนมาตรา ๒๗ (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๘๐) ได้บัญญัติไว้ว่า ในกรณีพิเศษสำหรับข้าราชการพลเรือนประเภทการเมือง ให้โอนได้เฉพาะในกรณีที่โอนไปรับราชการในชั้นและอันดับซึ่งไม่สูงกว่าที่ได้รับอยู่ก่อนมารับราชการในตำแหน่งการเมือง

ความแตกต่างในระหว่างมาตรา ๗ และ ๑๑ กับมาตรา ๒๗ นั้นพียงเห็นได้ชัด คือ ในมาตรา ๒๗ (ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๔๘๐) คำว่า "ก่อน" หมายความว่า "ในเวลาใดๆ" ซึ่งต่างกับคำว่า "ในขณะที่" ในมาตรา ๗ และ ๑๑ ทั้งนี้หมายความว่าในกรณีข้าราชการพลเรือนประเภทการเมืองนั้น กำหนดเวลาไม่จำเป็นต้องติดต่อกัน และถ้าข้าราชการพลเรือนประเภทการเมืองได้เคยรับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนประเภทสามัญมาแล้ว ก็ย่อมมีสิทธิตามความในมาตรา ๑๗ หรือ ๑๘ แต่ต้องได้รับราชการมาครบตามกำหนดที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรานั้นๆ

(ลงชื่อ) เดือน บุนนาค

(นายเดือน บุนนาค)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๔๘๑